

شرح ألفاظ الأذان

Fortolkning af Adhāns ord

Fortolkning af Adhāns ord

Den videnskabelige komité ved Foreningen for Tjenesten af Islamisk Indhold på Fremmedsprog

Fortolkning af Adhāns ord

Den videnskabelige komité ved Foreningen for Tjenesten af Islamisk Indhold på Fremmedsprog

Adhān (kaldet til ṣalāh (bøn)) er et guddommeligt kald, som muslimerne hører fem gange dagligt. Det minder ham om Allāhs storhed og kalder ham til det gode og til falāḥ (succes). Det er et øjeblik af indre forbindelse mellem mennesket og dets Skaber, hvor han afskærer sig fra verdens travlhed for at stå i fortrolig påkaldelse af sin Herre. Adhān (kaldet til ṣalāh (bøn)) er ikke blot en bekendtgørelse af bønnetiden, men et kald til sindsro, tro og fornyelse af forbindelsen til Allāh – ophøjet er Han. Adhān (kaldet til ṣalāh (bøn)) rummer ophøjede betydninger, som begynder med forherligelsen af Allāh og afsluttes med kaldet til ṣalāh, hvor muslimerne finder sin sindsro. Hver gang adhān (kaldet til ṣalāh (bøn)) lyder, hviskes der i hjertet, at det sande liv begynder med nærhed til Allāh – ophøjet er Han.

Adhāns ordlyd (kaldet til ṣalāh (bøn)):

**Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar,
Allāhu akbar**

**(Allāh er Den Største, Allāh er Den Største,
Allāh er Den Største, Allāh er Den Største)**

Allāhu akbar (Allāh er Den Største)

Det majestætiske navn Allāh betyder Den, der er værdig til tilbedelse – afledt af ordet al-ma'lūh (den, der tilbedes). Det er navnet på Herren – Skaberen – ophøjet er Hans Majestæt. Alle de guddommelige navne er afledt af dette navn og beskriver Ham. Allāh er Den Ene – Den Absolut Enestående, som hverken har født eller er født, og Han er Skaberen af himlene og jorden.

Udtrykket Allāhu akbar betyder, at Allāh er større end alt andet – ophøjet over alt og for høj til, at noget upassende kan tilskrives Hans Majestæt og fuldkommenhed.

Allāhu akbar (Allāh er Den Største) – dette udtryk minder muslimen om, at intet i dette liv bør optage ham fra hans Skaber. Det minder ham om, at mennesket skal leve sit liv i overensstemmelse med Allāhs vilje og Hans lov, ikke efter egne lyster og begær. For Allāh er større end alt i denne verden.

Allāhu akbar (Allāh er Den Største). Håndværkeren hører det og standser sit arbejde, landmanden afbryder sin dyrkning, den handlende lukker sin butik, og læreren afbryder sin

undervisning – for Allāh er større end ethvert hverv og arbejde. Denne standsning og vending mod tilbedelse vidner om, at Allāh indtager den højeste plads i den troendes hjerte – større end al jordisk besiddelse, og mere værd end enhver beskæftigelse. Allāh er større end enhver prøvelse og enhver modgang – større end alle livets omstændigheder. Den, som tror på dette, vil anse sine kriser for små, og hans hjerte vil finde ro, fordi han er med Allāh: tilfreds med Hans bestemmelse, og tillidsfuld til Hans visdom og styring.

'Ash-hadu an lā ilāha illā Allāh, 'ash-hadu an lā ilāha illā Allāh(Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).

'Ash-hadu an lā ilāha illā Allāh(Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).

Dette er den første del af vidnesbyrdet. Dens betydning er bekræftelsen af, at Allāh er Skaberen af alt, dets Herre, dets Ejer og Den, der styrer alt. Han alene fortjener tilbedelse, og ingen andre end Ham må tilbedes. Der findes ingen, der med ret kan tilbedes undtagen Allāh alene. Han er Én – uden partner, uden søn og uden sidestykke. Derfor bør ingen form for tilbedelse rettes mod andre end Allāh, og ingen andre end Ham bør påkaldes.

Og dette vidnesbyrd er det største vidnesbyrd i hele skabelsen. Det udgør grundlaget for troen i alle de guddommelige budskaber. Alle profeterne – såsom Nūḥ (Noa), Ibrāhīm (Abraham), Mūsā (Moses), ʿĪsā (Jesus) og indtil Muḥammad [ﷺ] – kaldte deres folk til at anerkende, acceptere og tro på, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Det er det ord, for hvis skyld Allāh skabte skabelsen, sendte Sendebudene for at stadfæste det og nedsendte Skrifterne for at tydeliggøre det. Han gjorde paradiset til en belønning for den, der udtaler det oprigtigt fra sit hjerte, og Han forbød ilden for den, der dør i vished og overbevisning om det.

Det er nøglen til īmān (troen), porten til frelsen, religionens grundlag og tawḥīds (troen på én Allāh) fundament.

For dette ords skyld vil menneskene blive opvækket fra deres grave og stillet til regnskab på dommens dag. Den, der har levet efter det og afsluttet sit liv med det, har opnået den store sejr. Men den, der har forkastet det og nægtet at udtale det, har pådraget sig evig fortabelse i ilden.

**'Ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh,
'ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh
(Jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs
Sendebud. Jeg bevidner, at Muḥammad er
Allāhs Sendebud.)**

'Ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh
(Jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs
Sendebud).

Betydningen af denne del af vidnesbyrdet er, at muslimen bevidner, at Allāh har sendt Muḥammad – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – som den sidste af de guddommelige sendebud og som den, der fuldender rækken af de guddommelige budskaber. Han blev sendt for at overbringe menneskene deres Herres budskab. Muslimen skal være fast overbevist om, at den eneste vej til at tilbede Allāh og opnå Hans velbehag er ved at bevidne Profeten Muḥammads – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – sendelse, følge ham, tage ham som forbillede og tilbede Allāh i overensstemmelse med den lov, som Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – har overbragt. Enhver form for tilbedelse, som mennesket søger at nærme sig Allāh med, men som Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – ikke har overbragt, er ugyldig og vil ikke gavne dens udøver – hverken i denne verden eller i det hinsidige. Tværtimod vil han blive stillet til

regnskab og straffet for den, fordi han har tilbudt Allāh på en anden måde end den, Hans Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – har formidlet.

Vidnesbyrdet indebærer, at Sendebudet – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er Allāhs tjener og verdneres Herres Sendebud. Det omfatter også troen på, at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – er den sidste af alle sendebudene, og at der ikke vil komme nogen profet efter ham. Ligeledes rummer det troen på alle de tegn og beviser, han kom med, hvoraf det største er den ædle Koran – det sidste guddommelige budskab, som fortsat eksisterer på det sprog, det blev åbenbaret på, bevaret fra enhver tilføjelse, udeladelse eller forandring. Den ædle Koran er uforlignelig i sin veltalenhed, sine love og sin retledning. Allāh har udfordret menneskeheden til at fremsætte blot én sūrah som den – men gennem tiderne har de ikke formået det. Og indtil i dag står menneskeheden stadig magtesløs over for denne udfordring.

Vidnesbyrdet indebærer, at Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være over ham – kom for at føre menneskene tilbage til tawhīd (troen på en Allāh), ligesom Profeten Ibrāhīm (Abraham), Profeten Mūsā (Moses) og Profeten ʿĪsā (Jesus) – fred være over dem alle – gjorde før ham. Han er verdneres Herres Sendebud og fulgte den samme

vej som alle Profeterne i formidlingen af deres Herres budskab – men der vil ikke komme nogen Profet efter ham.

**Ḥayya ‘alā aṣ-ṣalāh, ḥayya ‘alā aṣ-ṣalāh
(Kom til bønnen, kom til bønnen)**

Ḥayya ‘alā aṣ-ṣalāh
(Kom til bønnen).

Sætningens betydning: O I troende, vend jer til tilbedelsen af jeres Herre, for Han er Tilgivende og Barmhjertig. Han tager imod anger og sletter synderne.

Hvilken stor ære det er, at Allāh – på ethvert sted, hvor der findes en gruppe muslimer – har befalet et menneske at udråbe kaldet og indbyde dem fem gange dagligt, for at sige til dem: Kom, og vend jer til tilbedelsen af jeres Herre.

Det er et kald og en påmindelse til de troende om, at tiden er inde til at tilbede deres Herre – at de skal lægge alt verdsligt til side og vende sig til tilbedelse. De bør efterlade handel og landbrug og vende sig mod Allāh. Dette er et bevis på troens oprigtighed, og at den står over alle jordiske goder.

Det er et kald, der indbyder menneskene til ṣalāh (bøn) – den direkte forbindelse mellem tjeneren og hans Herre. Det er en tilbedelse, der nedbryder sociale skel og gør alle mennesker lige foran deres Herre.

**Ḥayya ‘alā al-falāḥ, ḥayya ‘alā al-falāḥ
(Kom til frelsen, kom til frelsen).**

Ḥayya ‘alā al-falāḥ
(Kom til frelsen).

Falāḥ (frelse) betyder tilfredshed, sejr, tryghed og befrielse – både i denne verden og i det hinsidige – samt evig lykke og retledning til den rette vej.

Blandt dens betydninger er at opnå Allāhs velbehag, indtræden i paradiset og frelse fra ilden. For den, der tror og beder, har sandelig opnået sand succes; og den, der har opnået succes, er blevet frelst og har vundet evigt liv i paradiset.

Mu’adhdhin (bønnekalderen) minder de troende ved hver ṣalāḥ (bøn) om at komme til tryghed og fred, hjertets ro, åndens renhed og lykken – både i denne verden og i det hinsidige.

**Allāhu akbar, Allāhu akbar, lā ilāha illā Allāh
(Allāh er Den Største, Allāh er Den Største. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).**

Afslutning med takbīr (proklamation af Allāhs storhed) og tawḥīd (bekræftelse af Hans enhed og eksklusive ret til tilbedelse).

Adhān afsluttes med gentagelsen af sætningen Allāhu akbar (Allāh er Den Største) og bekræftelsen lā ilāha illā Allāh (der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).

Disse to udsagn bekræfter de foregående betydninger – og omkring dem drejer hele den menneskelige eksistens. Denne sandhed er den mest sande og uforanderlige, både kosmisk og eksistentielt, uanset om mennesket erkender den eller ej, ved det eller ikke ved det; for de store sandheder tager ikke skade af, at nogle mennesker er uvidende om dem. Denne sandhed ændres og forandres ikke – uanset hvor lang tid der går, og uanset hvilke begivenheder der udspiller sig – nemlig at Allāh er større end alt, at Allāh er Den sande Gud, at Han alene er værdig til tilbedelse, og at tilbedelsen af noget som helst andet end Ham er falsk.

Det er et kald til at ophøje det, som Allāh har ophøjet, og til at bevidne for Allāh det, som Han Selv har bevidnet for Sig Selv – det samme, som Sendebudene – fred være over dem – har bevidnet for Ham, og som de troende ligeledes har bevidnet.

Afslutningsvis: Adhān (bønnekaldet) er ikke blot et kald til ṣalāh (bøn), men et kald til falāḥ (sand succes, sejr og lykke). Det er et budskab, der genlyder i moskéerne fem gange dagligt for at vække hjerterne og minde os om, at Allāh er nær, at sindsro er mulig, og at vejen til falāḥ begynder med ṣalāh – forbindelsen mellem tjeneren og hans Skaber.

Så gentag sammen med mu'adhdhin (bønnekalderen): Allāhu akbar, Allāhu akbar, lā

ilāha illā Allāh (Allāh er Den Største, Allāh er Den Største, der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh). Gentag tawhīds (troen på én Allāh) vidnesbyrd, og bevidn det, som Allāh Selv har bevidnet for Sig Selv, og det, som Hans Sendebudde er kommet med af sandheden – så vil du være blandt de succesfulde, de der underkaster sig og de sande muwahḥidūn (dem der tror på én Allāh).

Åbn dit hjerte for troen, og sig: "Jeg bevidner, at der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh, og jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs Sendebud."

Så vil du træde ind i Allāhs barmhjertighed, opnå lykke i denne verden og frelse i det hinsidige, og på opstandelsens dag vil du blive genopvakt blandt de troende.

Index

Fortolkning af Adhāns ord	2
Fortolkning af Adhāns ord	2
Adhāns ordlyd (kaldet til ṣalāh (bøn)):	3
Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar, Allāhu akbar	3
(Allāh er Den Største, Allāh er Den Største, Allāh er Den Største, Allāh er Den Største)	3
'Ash-hadu an lā ilāha illā Allāh, 'ash-hadu an lā ilāha illā Allāh(Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh. Jeg bevidner, at der ikke er nogen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).....	4
'Ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh, 'ash-hadu anna Muḥammadan rasūlu Allāh.....	6
(Jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs Sendebud. Jeg bevidner, at Muḥammad er Allāhs Sendebud.).....	6
Ḥayya 'alā aṣ-ṣalāh, ḥayya 'alā aṣ-ṣalāh	8
(Kom til bønnen, kom til bønnen)	8
Ḥayya 'alā al-falāḥ, ḥayya 'alā al-falāḥ	9
(Kom til frelsen, kom til frelsen).	9
Allāhu akbar, Allāhu akbar, lā ilāha illā Allāh	9
(Allāh er Den Største, Allāh er Den Største. Der er ingen gud [værdig til tilbedelse] undtagen Allāh).	9